

„Hát ti kinek tartotok engem? Péter válaszolt:
Az Isten Fölkentjének.”

Június 19.: Évközi 12. vasárnap

A Szentmise olvasmányai:

- Zak 12,10-11, 13,1** – Zakariás próféta megjövendöli Krisztus szenvedéseit és úgy beszél róla, mint a forrásról, mely a bűnösöknek fakad azért, hogy ebben a forrásban megtisztuljanak.
- Gal 3,26-29** – Pál szerint a Krisztusba vetett hit által mindannyian Isten fiai vagyunk, nincs többé különbség ember és ember között.
- Lk 9,18-24** – „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap és úgy kövessen.”

Örömhír

Történt egyszer, hogy Jézus egyedül imádkozott, majd a körülötte levő tanítványokhoz fordult, és megkérdezte tőlük: „Kinek tartanak engem az emberek?” Ők azt válaszolták: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, mások szerint viszont a régi próféták közül támadt fel valaki.” A kérdés egyszerűnek tűnt és az akkori emberek tudása, tapasztalata szerint válaszoltak a tanítványok. Jézus számtalan csodát tett, nagy dolgokat cselekedett, erővel eltöltve beszélt. A legtöbben bizonyosak voltak tehát abban, hogy Jézus nem lehet egy hétköznapi ember, hanem Isten küldöttje. viszonylag tehát egyszerű volt a válasz. De Jézus tovább kérdez, szűkíti a kört és konkrétan a tanítványaihoz fordul: „Hát ti kinek tartotok engem?”

Péter felel: „Az Isten Fölkentjének.” Lukács evangéliumából nem derül ki, hogy ez mindegyikük válasza volt-e avagy csak Péteré. Vajon a többiek is ezt gondolták? Péter szájából hangzik a felelet, mert ő a szószóló, és ő lesz az, aki megkapja a kulcsokat, ő lesz az, akire építi Jézus egyházát. Máté evangéliumából ismerjük a történet folytatását: „Én is mondom neked: Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötysz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Mt 16,18-19)

Jézus kérdése alól azonban egyikünk sem vonhatja ki magát. Életünk útján időről-időre szembejön velünk is a kérdés: mi kinek tartjuk Jézust? Ha ő az életünk, ebben az életben ő mivé tett minket? Hogyan formál át? Engedjük-e egyáltalán, hogy átalakítson, megújítson, őt követő életté tegyen minket? Mert kemény és nehéz szavakat mond ki: „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap, és úgy kövessen.” Megtesszük ezt valójában a mindennapjainkban vagy csak olykor-olykor?

Saját belső válságaink leküzdéséhez szükségünk van hitünk mélyen gyökerező megvallására. A saját keresztünket csak ezzel a mélyről jövő hittel tudjuk vinni, és azzal a meggyőződéssel, hogy az Úr nem rak ránk nehezebb terhet, mint amennyit elbírnunk hordani, vagy ha mégis, akkor segít vinni. Ugyanakkor Jézus még radikálisabban fogalmaz, amikor tovább folytatva mondja: „Mert aki mindenáron meg akarja menteni életét, elveszíti azt. Aki pedig elveszíti életét érettem, megmenti azt.”

Jézus személyes választ akar tőlünk. Személyes válaszukban azonban lényeges, hogy a valódi kérdésre figyeljünk. Arra, hogy Jézus mit változtat meg bennünk?! El tudjuk-e veszíteni világi dolgainkat, tudunk-e lemondani, magunk mögött tudjuk-e hagyni gyarlóságainkat, bűneinket, megszokásainkat, és az életet úgy élni itt a földön emberként, hogy szembe tudunk nézni a válaszukkal: annyit és azt jelenti nekem Jézus, amennyit megváltoztat bennem. S ha őszinték akarunk lenni önmagunkhoz, néha bizony kellemetlen szembesülni válaszukkal. Halogathatjuk, odázhatjuk a választ, de ha máskor nem is, a végső pillanatban bizonyára válaszolnunk kell.

Imádkozzunk azért, hogy a Jézussal való találkozás minden pillanatban jelen legyen az életünkben, valamint, hogy azzal a meggyőződéssel tudjunk tanúságot tenni hitünkről, amivel a péteri sziklára épített egyház alapjait erősíthetjük. Szívünkben mindig legyünk készek arra, hogy bűnbánattal, de bizakodással tudjunk válaszukkal szembesülni. Eresszük egyre mélyebbre hitünk gyökereit, hogy a világ viharaiban megerősödvé álljunk, készen arra, hogy mi, bármikor jöjjön is a végső pillanat, megmeneküljünk.

Szent Ciprián püspök és vértanúnak „Az Úr imádsága” című értekezéséből

Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod

„Így folytatjuk imádságunkat: *Jöjjön el a te országod* (Mt 6,10). Azt kérjük, hogy bennünk jelenjék meg az Isten országa, amint előbb is úgy kértük, hogy bennünk szenteltessék meg az ő neve..... Úgy is érthetjük ezt a kérést, szeretett testvéreim, hogy maga Krisztus az Isten országa, és mi mindennap az ő érkezése után vágyakozunk, és azt óhajtjuk, hogy bennünk valósuljon meg minél előbb az ő eljövetele..... Majd így folytatjuk kéréseink sorát: *Legyen meg a te akaratod a mennyben és a földön* (Mt 6,10); azaz nem azt kérjük, hogy Isten tegye azt, amit ő akar, hanem azt kérjük, hogy mi meg tudjuk tenni azt, amit Isten tőlünk kíván. ....Isten akarat pedig az, amit Krisztus végbevitt, és amire tanított is: legyünk alázatosak a viselkedésünkben, álljunk szilárdan a hitben; legyen tartózkodó a beszédünk, igazodjék az isteni akarathoz a cselekvésünk, gyakoroljuk az irgalmasságot és magatartásunk legyen fegyelmezett; jogtalanságot elkövetni se tudjunk, de annál inkább tudjuk elviselni; éljünk testvéreinkkel békében; szeressük teljes szívünkkel az Urat, szeressük, mint Atyánkat, és féljük mint Istenünket; Krisztus elébe senkit és semmit se tegyünk, mint ahogy ő is mindennél többre becsült minket; elszakíthatatlanul ragaszkodjunk az ő szeretetéhez, bátran és nagy bizalommal tartunk ki keresztjénél, amikor neve becsületéért folyik a harc; legyünk állhatatosak a beszédben, amikor megvalljuk őt; legyünk bátrak, ha érte vallatnak minket; legyünk türelmesek, ha miatta halállal koszorúznak meg bennünket. Mindez azt jelenti, hogy Krisztus társörökösei akarunk lenni, és meg akarjuk tartani Isten parancsát, azaz teljesíteni akarjuk Atyánk akaratát.”

Június 24. Keresztelő Szent János születésének napja

Jánosról, aki az Isten küldötte volt (Jn 1,6), a Szentírás oly világos és főlemelő tanúságot tesz, hogy üdvösségtörténeti jelentőségét semmiféle legendás vagy elbeszélő szöveg nem emelheti. Mégis álljon itt Szent Ágoston szava az Újszövetség súlyos ajkú prófétájáról (Sermo 293,1--3):

„A megszentelt János születését ünnepli az Egyház. Nincs más az atyák között, akinek földi születésnapját ünneppel ülnénk meg, csak Jánosnak és Jézusnak a születését ünnepeljük. Ez nincs jelentőség híján. Ha talán magyarázatunk a tárgy méltóságához képest rövidnek tetszik is, tartalma mégis annál fontosabb és termékenyebb.

János meddő öregasszonytól születik, Krisztus fiatal szűz leánytól. Apja nem hisz János születésében, ezért megnémul. Mária hisz Jézusban, és hitben fogja őt.

János olyan mint valami határvonal a két szövetség, az Ó- és az Újszövetség között. Maga az Úr állítja, hogy János valamiképpen határ. Ezt mondja ugyanis: „A próféták és a törvény Jánosig tartanak.” (Mt 11, 13) János a maga személyében az Ószövetséget ábrázolja, de már az újat hirdeti. Mivel az Ószövetség képviselője, azért öregtől születik. Mivel pedig az újat hirdeti, azért már anyja méhében prófétává lesz. Még meg sem született, és Mária érkezésekor anyja ölében repesett az örömtől. Már akkor küldetést kapott, születése előtt. Még mielőtt látta volna őt, nyilvánvalóvá lett, kinek lesz előfutára. Szent összefüggések ezek, és meghaladják a törekeny emberi mértéket. Végül megszületik, megkapja nevét, és apja nyelve megoldódik. Gondold meg, mi történt, mert képszerűen az igaz valóságot jelzi.

Zakariás hallgat, és elveszíti hangját mindaddig, amíg az Úr előfutára, János meg nem születik, és vissza nem adja a hangját. Zakariás hallgatása mi más, mint rejtett, titkos és elzárt prófécia, melyet Krisztus tanítása tesz világossá? Értelme megnyílik az ő eljövetelekor, s ami rejtve volt, napvilágra jön annak megjelenésével, akiről a jövődőlés szól. Az a tény, hogy Zakariás szava megjön János születésekor, ugyanazt jelenti, mint a templom függönyének szétszakadása Jézus keresztre feszítésekor. Ha János önmagát hirdette volna, Zakariás ajka nem nyílt volna meg. Megoldódik a nyelv, mert megszületik a hang. Mert János az időben hangzó hang, Krisztus azonban a kezdettől hangzó örök Ige.”

Istenünk, ki azért küldted Keresztelő Szent Jánost, hogy a népet előkészítse Krisztus Urunk eljövetelére, kérünk, add meg népednek a Szentlélek örömét, és vezérelj híveid szívét az üdvösség és a béke útjára!

Híreink

Június 26-án, a vigántpetendi búcsú miatt Miserend változás!!!

8³⁰: Hegyesd

10⁰⁰: Monostorapáti

11⁰⁰: Vigántpetend

12³⁰: Taliándörög

13³⁰: Kapolcs

Június 26-án, Vigántpetenden, a szentmisét követően, 12⁰⁰ órakor *Egyházközségünk értékei* címmel kiállítás nyílik a Plébánia épületében.

Mindenkit szeretettel várnak a petendi hívek!